

Politiet kan paalægge Hotelejere, Gæstgivere og Værter i Logihuse og Pensionater foruden at give daglige Anmeldelser at føre en af Politiet autoriseret Protokol, der til enhver Tid skal være til Gennemsyn for Politiet.

Justitsministeren træffer nærmere Bestemmelse med Hensyn til de i nærværende Paragraf omhandlede Anmeldelsers Indhold og Tidspunktet for deres Afgivelse m. m.

§ 10.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1930 og udløber den 31. Marts 1932.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 10 i Lov Nr. 57 af 31. Marts 1928 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m. ophører denne Lovs Gyldighed med Udgangen af Marts 1930.

Siden Ministeriet forelagde Forslag til fornævnte Lov for Rigsdagen, har man søgt yderligere at lette Rejsesamkvemet mellem Danmark og Udlandet. Udover de i Bemærkningerne til nævnte Lovforslag (Rigsdagstidende 1927—28, Tillæg A. Sp. 3683) anførte Lande er Visumtvangen saaledes nu ophævet overfor Japan, Czekoslovakiet og De forenede Stater i Nordamerika. Med Sverige er der sluttet Overenskomst om Anvendelse af 3 Dages „Pasbiller“ i Grænsetrafikken, og en lignende Overenskomst er afsluttet med Tyskland. Endelig er der paa Grundlag af et Udkast, der blev udarbejdet af en i April 1929 i Stockholm afholdt Konference, afsluttet Overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om, at der til Besøgsrejser mellem disse Lande i Stedet for Pas kan benyttes et særligt Legitimationsdokument, „Nordisk Rejsekort“, der gælder i 6 Maaneder, er let at erhverve og kun betales med 25 Øre.

Ministeriets Bestræbelser gaar saaledes ud paa at lempe Pasreglerne saa meget som muligt, men da de omliggende Lande stadig opretholder Kravet om Pas og har strenge Regler om Udlændinges Adgang til at tage fast Ophold og Arbejde, mener man ikke for Tiden at kunne foretage større Ændringer i de gældende Bestemmelser. Det foreliggende Forslag er derfor bortset fra de nedennævnte Ændringer i §§ 6, 9 og 10 enslydende med Loven af 31. Marts 1928.

Til § 6.

Paa ovennævnte Konference i Stockholm blev det vedtaget at henstille til de forskellige Regeringer at tillade, at Statsborgere i et af de nordiske Lande uden særlig Tilladelse kan opholde sig paa Besøg i de andre nordiske Lande i 6 Maaneder. Justitsministeriet finder, at en saadan Lempelse uden Skade kan indføres for alle Udlændinge, og har derfor i § 6 foreslaaet, at Udlændinge, der ikke tager Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse, uden særlig Tilladelse kan opholde sig her i Landet i 6 Maaneder i Stedet for som hidtil i 4 Maaneder.

2. Stk. er en ny Bestemmelse. Justitsministeren, der i Henhold til § 8, 1. Stk., meddeler de i § 6 omhandlede Tilladelser, kan i og for sig allerede efter den gældende Lov tage Hensyn til, om vedkommende Udlænding agter at opholde sig her i Landet i Uddannelsesøjemed, og om hans Hjemland tillader danske Statsborgere at opholde sig dér i tilsvarende Øjemed. Man finder det dog rigtigt, at der i Loven optages en udtrykkelig Bemyndigelse for Justitsministeren til at træffe Aftale med andre Lande om gensidig Udveksling i Uddannelsesøjemed af de respektive Staters Undersaatter, fordi der muligvis i den nærmeste Fremtid vil blive mere Anvendelse for en saadan Bemyndigelse. Et glædeligt Tegn herpaa er det, at Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk i en den 26. Oktober 1929 dateret Henvendelse til Udenrigs- og Handelsministeren beklager, at efter Krigen kan unge Haandværkere ikke som før „fuldende deres Uddannelse ved at rejse